

Käesoleva bakalaureusetöö sisuks on ohtlike veoste ehk ADR-alaste koolituste metoodika kaardistamine Eestis. Bakalaureusetöö eesmärgiks oli ADR alaste koolituste metoodika analüüs, olukorra kaardistamine ja parandusettepanekute tegemine, lisaks intervjueeritavate vaatepunktide lahtimõtestamine.

Praegusel hetkel on olemas neli erinevat koolitust autojuhile ja üks koolitus maanteeveol töötavale ohutusnõunikule. Autor uuris erinevate Eesti logistika-, transpordi- ja ekspedeerimisettevõtete võtmeisikutelt, kuidas neile sobivad olemasolevad koolitused ajalises aspektis. Lisaks uuris autor, kuidas on ettevõtete võtmeisikud rahul erinevate koolituste metoodilise poolega. Üldkogumist lõplikku valimisse jäänud kaheksa ettevõtet olid Ball Transport OÜ, Bestway Grupp OÜ, Aave Transport OÜ, DPD Eesti AS, Haanpaa OÜ, Schenker AS, DSV Transport AS ja Itella Logistics OÜ. Autor viis läbi nende ettevõtete esindajatega intervjuu, hiljem analüüsis saadud tulemusi ning tegi parandusettepanekuid.

Problemaatilistemaks kohtadeks on hetkel koolituse ajaline kestvus, mis on neli järjestikust päeva, lisaks õppematerjalide edastamise viis, praegu on selleks ainult teoreetiline pool. Intervjuusid tehes ning vastuseid analüüsid sai autor välja tuua mitmeid parandusettepanekuid, näiteks nagu ajalise kestvuse muutmise praeguselt neljalt päevalt kaheks kahepäevaseks osaks või siis neljaks ühepäevaseks osaks. Teise tähtsama parandusettepanekuna tõi autor välja koolituste sisulise kvaliteedi tõstmise praktilise poole suurendamisega, olgu selleks siis õppevideode vaatamine ja analüüsimine või siis erinevate dokumentide ja deklaratsioonide lugemine ja tõlgendamine. Kolmas autoripoolne ettepanek oli maanteeveol töötava ohutusnõuniku koolituse muutmise kohustuslikuks veokorraldajatele, sest just nemad on isikud, kes tegelevad kaupade planeerimise ja haagistesse paigutamise.